

Таким чином, ми бачимо, що дотримання критеріїв застосування фізичного впливу поліцейськими є оціночним та застосовується за внутрішнім переконанням поліцейського. Найвагомим у даному випадку є розуміння критеріїв своєчасності та співрозмірності застосування фізичного впливу. У разі порушення прав, не зволікайте та відразу фіксуйте всі факти таких порушень та їх наслідків будь-яким можливим способом.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про Національну поліцію», Відомості Верховної Ради. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
2. Албул С. В. До питання імплементації у національне законодавство стандартів застосування сили та вогнепальної зброї поліцією. URL: <http://dspace.oduvs.edu.ua/bitstream/123456789/220/1/%D0%A2%D0%A1%D0%9F.pdf>.

Порохнявий А. В.

*викладач кафедри фізичного виховання,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ (м. Дніпро)*

Коваленко А. С.

*здобувач вищої освіти,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ (м. Дніпро)*

СХОЖІСТЬ ТА ВІДМІННІСТЬ ПОНЯТЬ ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА ПРОФЕСІЙНИЙ СПОРТ

*Porokhnyavy A. V., Kovalenko A. S. Similarity and difference of the concepts
of physical culture and professional sports*

Keywords: physical culture, professional sports, health, systems

Тема фізичної культури та професійного спорту надзвичайно актуальна. Вони займають значне місце в житті громадськості. Держава розвиває, грамотно організовує, відіграє пріоритетну роль в їх становленні. Законодавство України забезпечує право людини на заняття фізичною культурою та спортом, що сприяють зміцненню здоров'я громадян, що є найвищою цінністю країни. Завдання цієї роботи витікають з необхідності в наш час використовувати можливості, здобутки, надбання фізичної культури та спорту для розвитку здоров'я дітей, студентів та дорослих. Залучення професійних спеціалістів. Схожість та відмінність понять фізична культура та професійний спорт. Данна робота розглядає цінність цих понять та важливість для майбутнього країни.

Головним ресурсом людини є здоров'я. Адже здорова людина може повноцінно жити, працювати, відпочивати. Саме така людина може отримувати задоволення від життя, приносити користь світу та своїй родині, народити

здорових нащадків, в повній мірі розкрити свій потенціал. Все це не під силу хворій та слабкій людині, бо вона залежить від інших і не може самостійно керувати своєю долею. Тож з самого початку життя потрібно приділяти увагу здоровому способу життя. Коли дитина ще маленька, її здоров'ям опікуються батьки, а згодом сама несе відповідальність. Формування, підтримування, зберігання здоров'я не можливо без занять фізичною активністю. Вона забезпечує фізичний розвиток людини та її працездатність, допомагає розподіляти свій час, бути зібраним та сконцентрованим. Спортивні заняття гарно впливають на настрій, піднімають самооцінку та імунітет.

Усі громадяни нашої країни мають право на заняття фізичною культурою для зміцнення свого здоров'я та здоров'я своїх дітей. З метою забезпечення такого права у нашій країні існує безліч спортивних майданчиків у місцях відпочинку громадян. У кожному дитячому садочку зранку проводяться фізкультхвилинки. В школах, ліцеях, гімназіях, коледжах та закладах вищої освіти проводяться обов'язкові уроки фізичного виховання. Якщо дитина особливо бажає та має здібності, то може відвідувати професійні спортивні заклади, гуртки, секції, де кваліфіковані тренери надають дітям старт для занять професійним спортом. Такі спеціалісти орієнтовані на сучасні методи прищеплення здорового способу життя, здійснюють освітню та спортивно-оздоровчу діяльність на високому професійному рівні.

В Україні існує ціла система для занять фізкультурою та спортом. Так, С. Мальона зазначає, що усі складові системи можна поділити на три групи: державні, громадські та комерційні організації. На законодавчому рівні громадянам надається забезпечений державою необхідний єдиний стандарт фізичного виховання, обсягу і складу послуг у сфері фізичної культури та спорту, а також гарантуються рівні для всіх громадян правові можливості фізичного вдосконалення, в тому числі оволодіння спортивною майстерністю для всіх бажаючих, заохочується діяльність, що сприяє розвитку фізичної культури та спорту і укріпленню здоров'ю людини [2].

Фізкультура та професійний спорт мають між собою багато подібних рис, але є й відмінності. Вони полягають у різниці основних цілей. Фізкультурою займаються в своє задоволення, для підтримки здоров'я, вона передбачає загальний розвиток фізичних навичок, не має жорстких норм.

Професійний спорт служить не тільки для підтримки здоров'я, а заради досягнень і перемоги. Для того, щоб досягти успіху в ньому, заняття повинні бути постійні, ритмічні та структуровані.

Фізичне виховання розвиває фізичні навички, здібності та передбачає загальне навантаження. Професійний спорт балансує на межі людських надможливостей та постійно вимагає проведення змагань та чемпіонатів, а фізична культура – ні. І головне, кожен професійний вид спорту: баскетбол, бокс, футбол, теніс, шахи, легка атлетика, гімнастика та інші мають чіткі, а іноді навіть жорсткі правила, а для фізкультури таких жорстких правил не існує.

Професійні спортсмени часто зловживають посиленими навантаженнями, що може призвести до серйозних наслідків, травм та знесилення організму. Для таких спортсменів необхідний суворий медичний контроль, який веде дослідження показників їх здоров'я та допускає до тренувань тільки спортсменів, які мають тільки відмінний його стан.

Велике занепокоєння викликає той факт, що через погіршення екології, шкідливі звички, малорухливий спосіб життя, негативні соціальні умови, появу нових хвороб, стан здоров'я дітей та дорослих погіршується. Тому вкрай необхідним є завдання через заняття фізичною культурою та спортом, загартовування організму укріплювати здоров'я людей різного віку. Такі заняття мають велике значення для покращення медичних показників людини. Професор А. Крестовніков підрахував, що у бігунів процент засвоєння організмом кисню при невеликому прискоренні дихання збільшується майже вдвічі. Це поліпшує насичення тканин киснем, до того ж на саму роботу дихального апарата його витрачається менше.

«Фізична культура і спорт за останній період часу стали однією з найважливіших сфер людської діяльності; величезні досягнення в цій галузі стали основою багатьох соціальних і науково-технологічних перетворень у суспільстві. Місце фізичної культури і спорту в житті суспільства багато в чому визначається тією роллю, що відіграють у суспільному розвитку фізичне здоров'я, знання людей, їхня фізична дієздатність, уміння й навички, можливості розвитку своїх професійних і особистісних якостей» [3].

У підсумку слід зазначити, що питання фізичної культури та спорту все більше набирають обертів і привертають до себе увагу державної політики України. Людська діяльність в цих галузях перетворила фізичну культуру та професійний спорт на найнеобхідніші сфери в житті суспільства. Вони включають в себе: здоров'я громадян, збільшення авторитету України на світових змаганнях, зростання грошового винагородження для професійних спортсменів, прибутки для країни.

Список використаних джерел

1. Апциаури Л. Ш. Спорт як соціальне явище і фактор соціалізації особистості. *Теорія і практика фізичної культури*. № 1, 2003. С. 12-14.
2. Мальона С. Б. Організаційно-правові основи фізичної культури: курс лекцій. Івано-Франківськ, 2008. 345 с.
3. Рибчич І. Організаційно-правові механізми управління системою надання фізкультурно-спортивних послуг у державі. *Ефективність державного управління*. Зб. наук. праць. Вип. 42, 2015.